

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 206/12
07.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући о захтеву Д.з.е.и ф.в. В.в. доо В., поднетом преко пуномоћника П.М., адвоката из В., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда бр. У 24046/10 од 15.03.2012. године, уз учешће противне странке Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Централа, у предмету одузимања ПИБ-а, у нејавној седници већа одржаној дана 07.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца Д.з.е.и ф.в. В.в. доо В. поднета против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Централа број 43-00004/2010-19/445 од 10.06.2010. године, којим се у ставу 1 диспозитива тужиоцу као пореском обвезнику привремено одузима додељени ПИБ ... до отклањања сметњи за доделу ПИБ-а, а у ставу 2 диспозитива истог решења налаже се Народној банци Србије да за пореског обвезника из тачке 1 овог решења изврши упис забране у регистар, даном достављања овог решења Служби за пореска и царинска решења.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом на основу члана 49. став 3. Закона о управним споровима због повреде закона и правила поступка, подносилац истиче да је пресуда заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, с обзиром да се у образложењу исте наводи да је тужени орган правилно одлучио применом члана 26. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, јер је утврдио да је оснивач тужиоца истовремено оснивач код два правна лица која имају доспеле а неизмирене пореске обавезе веће од 100.000,00 динара. Сматра да су висине доспелих пореских обавеза А.В. доо и В.В. доо апсолутно небитни у овој управној ствари, јер ова правна лица нису оснивачи В.в. доо В., коме је одузет ПИБ оспореним решењем. Указује да је В.В. из В. оснивач В.в. доо В., али не као предузетник, већ као физичко лице које не обавља делатност, тако да нису испуњени услови за одузимање ПИБ-а који су прописани чл.26. ст. 2. и 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Наглашава да побијана пресуда не садржи разлоге о чињеницама битним за пресуђење и предлаже да суд уважи захтев и укине побијану пресуду. Такође, предлаже да Врховни касациони суд одложи извршење оспореног решења број 43-00004/2010-19/445 од 10.06.2010. године до доношења судске одлуке, истичући да је уз захтев приложеним решењем Управног суда од 01.07.2010. године одложено извршење наведеног решења, али је доношењем побијане пресуде то решење престало да важи.

Противна странка није доставила одговор на захтев, али је доставила списе предмета и у акту о достави документације од 28.05.2012. године је навела да је у међувремену Пореска управа укинула оспорено решење, јер је порески обвезник доставио доказ о промени оснивача.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, донета је одлука као у диспозитиву исте јер је Управни суд нашао да је правилно тужени орган применио одредбу члана 26. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији доносећи оспорено решење, с обзиром да је у спроведеном поступку утврдио да је оснивач тужиоца истовремено оснивач код два правна лица која имају доспеле а не измирене пореске обавезе већа од 100.000,00 динара.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреде правила поступка од утицаја на решење ствари и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је побијана пресуда заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, па је нашао да су неосновани. Ово стога што су чињенице

релевантне за одлучивање утврђене на основу званичних и потпуних података Агенције за привредне регистре из којих се види да је оснивач правног лица В.в. доо В. истовремено оснивач код правног лица А.В. доо В. и В.В. доо, за која је у поступку канцеларијске контроле констатовано да имају доспеле а не измирене обавезе у износу већем од 100.000,00 динара. Како су ове чињенице од битног утицаја за примену одредбе члана 26. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл. гласник РС" 80/02... 2/12), на основу кога је донето оспорено решење, Врховни касациони суд налази да је чињенично стање за доношење законите пресуде било правилно и потпуно утврђено.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева, као и захтев за одлагање извршења решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Централа број 43-00004/2010-19/445 од 10.06.2010. године, па је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Ово стога што из достављених списка противне странке произлази да је решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Централа број 43-00005/2012-19/268 од 21.05.2012. године донетим након побијане пресуде укинута решење од 10.06.2010. године, јер су отклоњене сметње због којих је подносиоцу захтева привремено одузет ПИБ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом нису повређени закон и правила поступка на штету подносиоца, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 07.12.2012. године, Узп 206/12

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.